

SPILDURNÝGGJA RENNISTJØRNAN

MÁLIÐ ER MEDALJUR

VALBORG HEINESEN KALLAR SEG SJÁLVA EIN **AMATØRRENNARA**. MEN INNI Í **LESTRARÍBÚÐINI** HEVUR HON 23 **STEYP** OG 32 **HEIÐURSMERKI**, SUM **PRÓGVA** NAKAÐ ANNAÐ. **HON** HEVUR INNTIL Í **JANUAR** VANT **EINSAMØLL** UTTAN NAKRA **RENNIÆTLAN**, **MEN** NÚ ER EIN AV POLSKU **LANDSLIÐSVENJARUNUM** FARIN AT **VENJA** HANA – **SJÁLVBØÐIN**. MÁLIÐ HJÁ **VALBORG** ER GREITT: **MEDALJUR Á OYGGJALEIKUNUM!**

SAMRØÐA

Eydna Skaale

eydnaskaale@hotmail.com

Nýggja stjørnuskotið á landsliðnum fyri frælsan ítrótt, Valborg Heinesen, ger ikki nógvan háva burturúr renni-avrikum sínum. Her vera lýsingarorðini ikki brúkt í hástigi, og tað er tí ikki undrunarvert, tá hon greiðir frá, at hon faktiskt hevði ilt við at trúgva, at hon veruliga var úttikin til oyggjaleikurnar á Bermuda.

Eingin formell áheitan

– Eg var ikki vís í, at eg var komin á landsliðið til oyggjaleikurnar, fyrr enn eg las tað á Portalinum. Eg visti, at eg í november hevði klárað kravtíðina, men eg var allikavæl als ikki vís í at verða úttikin, tí eg havi runnið so lítið í Føroyum, greiðir Valborg frá.

Valborg Heinesen er úr Hoyvík, men seinastu árin hevur hon búð í Szczecin í Pólandi, har hon hevur lisið til lækna. Prógv við verður handað henni 29. juni, og síðani verður øll orkan sett av til at vinna Føroyum heiðursmerki á oyggjaleikunum í juli. Tí Valborg er veruliga úttikin at renna fyri Føroyar á Bermuda.

– Eg hevði væntað, at tá man varð tikin út til landsliðið, so var tað stórt og hátíðarligt. At onkur ringdi og boðaði

frá, ella at man fekk eitt formelt bræv. Men eg las tað bara á portalinum, og eg hevði eitt sindur ilt við at trúgva tí. Men eg hugsaði so, at tá tað stóð har, ja, so mátti tað passa, sigur Valborg smílandi.

– Men hóast landsliðsboðini vóru rættiliga ótøkilig, so eri eg ómetaliga glað, og tað hevur nógva at siga fyri meg, at eg sleppi at umboða Føroyar. Eg kenni meg sera motiveraða at gera mítt allar besta, slær Valborg fast.

Amatørrennarin, sum vann

Hóast hon altíð hevur runnið nógva, so hevur Valborg havt ilt við at sæð seg sjálva sum ein rennara. Nú hon er úttikin til landsliðið, er tann myndin um at broytast.

– Eg havi altíð iðkað nógvan ítrótt, serliga fótball og hondbólt, men tá eg einaferð sleit krossbandið, mátti eg gevast við tí. Síðani havi eg bara runnið fyri meg sjálva, uttan at vera í nøkrum felagi og uttan at hava havt

nakran venjara. Eg havi bara hugnað mær, greiðir Valborg frá og heldur á, – eg havi runnið, tí mær dámdi tað. Eg havi ikki havt nakað mál, sum so. Lesnaðurin er altíð komin í fyrstu røð, og eg havi runnið, tá eg havi havt tíð. Tá tú lesur til lækna, er ikki nógva frítíð, so venjingarnar hava verið rættiliga óstøðugar, viðgongur Valborg.

Men tað gjørdist við tíðini trivielt at renna uttan nakað mál. Í september 2011 setti hon nøsina upp ímóti at gjøgnumføra eitt marathon.

– Eg hugsaði, at eg skuldi bara gjøgnumføra, og tí pressaði eg als ikki meg sjálva. Tíðin var 3 tímar og 37 minuttir, og eg var slett ikki móð, tá eg kom á mál, hóast eg hevði runnið eitt heilt marathon. Tá hugsaði eg: okey – hetta kann eg gera nógva betri, greiðir hon frá. Og so kom kappingarlyndið sníkjandi.

Í oktober 2011 fór hon til sína fyrstu kapping í Polandi, sum var ein 5 km Grand Prix kapping í 10 umfórum. Valborg fekk 1. pláss í hennara umfari, umframt at hon vann samlaðu kappingina, tá alt varð gjørt upp eftir tey 10 umfóruni.

– Eg hevði saknað ítróttargleðina og spenningin við at kappast. Og eg gleddist um at vera ein partur av einum ítróttartiltaki aftur. Har var tað eingin sum spurdi meg, hví eg rann, um tað ikki var óinteressant, og um eg

